

ma ikka nipalju kui wõimalik, omma liggidal tõõd otsima."

"Kui nad ommeti jubba nattuke wannemad ja suremad olleks!" ütles tohter, omma asjale nattuke hakkatust teha.

Emma kõngutas peaga ja ütles: „Muus herra, laste kasjuga ühhes, kaswawad ka need murred suremaks; mitte emma waew ja kartus, waid üksnes temma jõud kahhaneb; peale selle wõttab meie helde Summal neid piisukesti palju ennam omma hoole alla, kui suuri — sest piisukestel on ikka omma wahhiinglid; sured agga omma wallatuse läbbi nendest mahhajaetud."

Tohter olli ennast ühhe nisugguse kindla ussu üle, kus üks emma ommale suurt troosti woiis tua, wägga rõõmuстанud ja seadis omma juttu jälle sinna pole, kuidas omma asjale liggemale sada, üteldes: „Jah, piisuke asji ei olle se kül mitte, armas Eisa; jubba mittu korda ollen ma sinnu peale mõttelnud, üks laps kottu ärraonda, ei olle isjiennefest kül mitte suur asji, agga se wõiks eddespiddi ka teistele

abbiks ja toeks sada, kui üks rikkas ja hea süddamega inimene ühhe neist ennese jure kasfulapsiks wõttaks."

Se emma olli ühhe sesugguse eestkõnne üle nattuke kohmetand, agga näu järrele mitte ehmatand, ta nikkutas peaga tohtre pole ja ütles lohkeste: „Ma tean sedda! Enne kui ma mehhele sain, tenisin ma liinast ühhe proua jures, kes ka üks nisuggune wõeraste jures kaswatud laps olli olnud; ta olli sealt ka mehhele sanud, ja käis igga sui omma wannu wannemaid wotamas ja wõttis sured kingitused kasa. Regi ei anna omma lapsi kül heamelega wõeraste kaswatada; kui nad agga ühhe sesugguse maeasse sawad, ja siis!"

Tohter rõõmus omma asja arwates eddasi minnewad, ütles: „Armas emmale, minnul on just nüüd üks nisuggune rikkas ja heasüddamega proua teada, kes ommale üht kasfulast tahhab, sellepärrost ollen ma siis sinnu peale mõttelnud; nüüd tulleb agga weel se peasasi, misuggust last meie selle tarwis wäljawalitseme?" — Kui tohter näggi et emma selle